

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1530-ҳадис

1530/3811 - عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ أُحْدِي اتَّهَمَ النَّاسُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو طَلْحَةَ بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُجُوبٌ بِهِ عَلَيْهِ بِحَجَفَةٍ لَهُ، كَانَ أَبُو طَلْحَةَ رَجُلًا رَامِيًّا شَدِيدَ الْقِدْرِ، يَكْسِرُ يَوْمَئِذٍ قُوسَيْنَ أَوْ ثَلَاثًا، كَانَ الرَّجُلُ يَمْرُّ مَعَهُ الْجَعْبَةُ مِنَ التَّبَلِ، فَيَقُولُ: اتَّهَرَهَا لِأَبِي طَلْحَةَ، فَأَشْرَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْظُرُ إِلَى الْفَوْمِ، فَيَقُولُ أَبُو طَلْحَةَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، يَا أَبِي أَنْتَ وَأَمِّي، لَا تُشْرِفْ يُصِيبُكَ سَهْمٌ مِنْ سِهَامِ الْقَوْمِ، نَحْرِي دُونَ نَحْرِكَ، وَلَقَدْ رَأَيْتُ عَائِشَةَ بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ وَأُمَّ سَلَيْمٍ، وَإِلَهُمَا لَمُشَمَّرَتَانِ، أَرَى حَدَّمَ سُوقَهُمَا، تَقْزَانَ الْقِرَبَ عَلَى مُتُوْخِمَا، تَفْرِغَانِهِ فِي أَفْوَاهِ الْقَوْمِ، ثُمَّ تَرْجِعَانِ فَتَمَلَّأُهَا، ثُمَّ بَحْيَانِ فَتَفْرِغَانِهِ فِي أَفْوَاهِ الْقَوْمِ، وَلَقَدْ وَقَعَ السَّيْفُ مِنْ يَدَيِ أَبِي طَلْحَةَ، إِمَّا مَرَّتَيْنِ، وَإِمَّا ثَلَاثًا.

1530.3811. Анас розияллоҳу анҳудан ривоят килинади:

«Уҳуд куни одамлар Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ёнларидан чекинишиди. Абу Талҳа эса тери қалқони билан у зотни ҳимоя қилиб турагар эди. Абу Талҳа (камонни) ниҳоятда қаттиқ тортадиган мерган одам эди. У ўша куни иккита [ёки учта] камонни синдириди. Бирор киши ўқ тўла садоқ билан ўтиб қолса, у зот соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Уларни Абу Талҳага ёйиб бер!» дердилар. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам одамларга бўйлаб қарасалар, Абу Талҳа: «Эй Аллоҳнинг Набийси! Ота-онам сизга фидо бўлсин! Бўйлаб қараманг, одамларнинг ўқи сизга тегиб кетади. Кўксим кўксингизга қалқон!» дер эди.

Мен Оиша бинт Абу Бакр билан Умму Сулаймни ҳам кўрдим. Икковлари (изорларини) шимариб олишган экан, болдиrlаридағи халхолларига кўзим тушди.* Улар мешларни орқалаганча югуриб юриб, одамларнинг оғзига сув қуишишар, кейин ортларига қайтиб, уларни (мешларни) тўлдириб, сўнг яна келиб, одамларнинг оғзига сув қуишишар эди. Абу Талҳанинг ҳам қўлидан қилич икки ёки уч марта тушиб кетган».

* «Халхол» деб таржима қилинган сўз матнда «ходам» деб келган бўлиб,

болдирининг тўпиқقا туташган жойини ҳам, тўпиқнинг устига тақилган тақинчоқни ҳам англатади. Умму Сулайм – Абу Талҳа розияллоҳу анхунинг хотини. У вақтда ҳали ҳижоб ояти нозил бўлмаган эди.

Манба: hadis.islom.uz

